

ning har anført, at det maa anse det, at der tilveiebringes et fast og virkeligt Støttepunkt paa Sjælland som en Nødvendighed, har man derved kun villet antyde, at hvorledes saa end de forskjellige Lanter ere med Hensyn til Forsvarsvæsenet, saa ere de saagodtsom alle mødtes paa det Punkt, at det er nødvendigt for Forsvaret at søge denne Betingelse tilveiebragt. Man har dernæst søgt at komme til Klarhed om, hvorvidt de af de ærede Ministre foreslaaede Anlæg vare nyttige og ønskelige, og jeg skal med Hensyn hertil tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Hvad da først den høitærede Krigsministers Forslag angaar, da omhandler det jo to Grupper af Befæstningsanlæg, den ene Gruppe har til Formaal at forstærke Kjøbenhavns Befæstning imod Søfiden, og der forlanges til den Ende et fast Fort paa Middelgrunden, Forstærkning af de nuværende Søforter, og en Forsøgelse af Torpedomateriellet. Hvad det faste Fort paa Middelgrunden angaar, da har Udvalgets Mindretal naturligtvis gennemgaaet de samme Afgifttykker, som nys bleve omhandlede af den særede Drdsfører, og det har ikke kunnet være andet, end at den Tanke, som er fremsat med Hensyn til de flydende Forter, jo har maattet tiltale det meget, saa at man ogsaa er kommen til den Overbevisning, at slige Forter med de fornødne Minestationer og Mineledninger, naar de viste sig praktisk udførlige, ville kunne gjøre megen Nytte paa forskellige Steder; men saaledes som Sagen foreligger for Dieblirket, har intet af Udvalgets Mindretals Medlemmer drøftet sig til for dette Anlægs Bedømmende, der her er Tale om, at gaa til Forslaget om at basere Forsvaret paa dette Punkt paa flydende Forter. Overhovedet tror man, at disse Forters Stilling for Dieblirket er saa usikker, saa usørgt, at det vil være betænkeligt, om en Stat som Danmark vilde begynde at gjøre Forsøg dermed. De ere ikke alene ikke forsøgte hos os, men saavidt mig bekjendt heller ikke noget Sted i Verden, og den Tanke, der ligger til Grund derfor, synes, efter hvad der foreligger, navnlig at være den, at disse Forter skulle søge deres Beskyttelse for sig selv; thi Sagen er den, at det er Kolosser, som ikke kunne flyttes uden anden bevægende Kraft, ved at lægge sig ind paa flak eller idetmindste grundet Vand, saa at de allerede derved ere forhindrede fra at løbes ned f. Ex. af fjendtlige Krigsskibe. Smidlertid er der her Tale om et Fort paa Middelgrunden, om et Fort, der skulde ligge paa 24 Fod Vand, et Fort, som ligger meget isoleret, og som fordrer en stor Skytsmængde. Nu synes det for det Første endnu tvivlsomt, hvorvidt disse flydende Forter kunne tage det Forsvarsskyts, der har været Tale om; de ville i alt Fald kun kunne tage meget saa Kanoner, man maatte endvidere sikre dette Skyts og det vilde da formodentlig være nødvendigt, at forsøge Konstruktionen med Taarne, Kasemater eller deslige. Naar dette nu

efter al Sandsynlighed maatte vise sig nødvendigt, og man da uberegner Befæstningen derved og tager den Mængde Skyts, der her er Tale om at tilveiebringe, i Betragtning, saa vil man upaatvovelig komme til, at den Økonomi, som det ærede Flertal mener, der skal være ved disse Forter, er overordentlig ringe. Saa er der ganske vist den Fordel tilbage, at de kunne flyttes; men da Mindretallet ikke tror, at vi nogeninde ville komme til at flytte vor Marinestation fra Kjøbenhavn, ser det ikke deri nogenomhelst Anledning til ikke at tilraade Begyndelsen af dette faste Fort, og at tilraade at gjøre det saa hurtigt som mulig, for at ikke den Beskyttelse, det vil yde, skal lade vente for længe paa sig. Det maa vel erindres, at dette Fort bliver lagt paa et Sted, hvorfra man behersker en af de bedste Pladser for et Bombardement paa Kjøbenhavn, og naar den ærede Drdsfører havde læst et Sted i de forelagte Akter, at der ikke var nogen Fare for et Bombardement, naar Skibene maatte seile, saa er det jo ganske vist rigtigt, at et Skib, der er under bestandig Bevægelse, ikke vil kunne rette sin Id saa koncentrisk som ønskeligt er, men det maa paa den anden Side erindres, at i det Dieblit, der ikke er et Fort paa Middelgrunden, ville Skibene i Farvandet Nord for denne Grund kunne ligge temmelig roligt uden at generes af Søforterne, og derved vil den omtalte Grund til, at et Bombardement skulde blive mindre effektivt, forsvinde. Jeg tror, at det, den ærede Drdsfører egentlig tænker paa, er navnlig den sydligere Del af Hollanderdybet, som vist er omtalt i Forsvarskommissionens Betænkning. Det er jo nemlig der, at de nuværende Søforter begynde at have nogen Virkning, hvorfor et Bombardement derfra ligesom fra Svælget ikke tillægges den store Betydning, idet nemlig Skibene der maatte holde sig i en stadig Bevægelse, en Omstændighed, der imidlertid ikke kan faae nogen Vægt, naar Skibene roligt kunne lægge sig i Farvandet Nord for den nævnte Grund. Hvad Forsterkningen af de nuværende Søforter angaar, skal Mindretallet indstændig tilraade Thinget at bevilge den. Sagen er nemlig den, at da Søforterne bleve anlagte, var det rislede Skyts kun i sin allerførste Begyndelse. Man anede ikke dengang, at det skulde anvendes i de uhyre Størrelser, som nu ere komne frem. Efterhaanden er dette imidlertid sket, og man er da kommen dertil, at den Frontmur, der er paa en Del af Kasematerne, ligesom ogsaa endel af Brystværnene paa de aabne Batterier, ikke længere ere tilstrækkelig beskyttende. Nu er jo Begrebet Kasemat det, at man skal staa beskyttet saaledes, at man kun i ganske særegne uheldige Tilfælde faar det Materiel og Personale, der er deri, ødelagt. Men disse Kasemater ere af den elendommelige Bestaaffenhed, at, dersom et af de svære Projektiler træffer Frontmuren, passerer det derigennem, og saa er man saa temmelig sikker paa, at det Alt-